

Sygn. akt V RC 160/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca: **S.S.R. Dorota Łopalewska**

Protokolant : **stażysta Agnieszka Kostrzewa**

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2015 roku w Łodzi

na rozprawie sprawy

z powództwa **małoletniego H. R.** reprezentowanego przez **przedstawicielkę ustawową A. S.**

przeciwko **T. R.**

o alimenty

1. zasądza tytułem alimentów od pozwanego T. R. na rzecz jego małoletniego syna H. R., kwotę po 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatnych z góry do rąk matki dziecka A. S. do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 14 marca 2014 roku;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. nie obciąża stron kosztami procesu;
4. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VRC 160/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 14 marca 2014 r. przedstawicielka ustawowa małoletniego H. R. wnosila o zasądzenie od pozwanego T. R. na rzecz małoletniego syna alimentów w kwocie po 1.200 zł miesięcznie do rąk matki dziecka. Na uzasadnienie żądania podniosła, że po rozstaniu z ojcem dziecka pozwany nie odwiedzał syna i partycypował w jego kosztach utrzymania w niewielkim stopniu, przekazując matce dziecka jednorazowo kwotę 250 zł. (k. 2- 9 pozwu).

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2014 r. na czas trwania postępowania udzielono stronie powodowej zabezpieczenia roszczenia zobowiązując pozwanego do płacenia alimentów na rzecz syna w kwocie po 500 zł miesięcznie (k. 87-90 - postanowienie).

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał powództwo do kwoty po 500 zł miesięcznie, wnosząc o jego oddalenie w pozostałym zakresie. Na uzasadnienie swojego stanowiska wskazał, iż nie neguje istnienia swojego obowiązku alimentacyjnego względem syna, natomiast koszty utrzymania małoletniego przedstawione przez jego matkę są rażąco zawyżone i jego zdolności zarobkowe i majątkowe nie pozwalają mu na wypełnianie obowiązku alimentacyjnego w dochodzonej wysokości (k. 153-160 - odpowiedź na pozew).

W toku postępowania, strony zajmowały stanowiska jak dotychczas. (k. 753 i 815 - protokoły rozprawy).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powód H. R. jest dzieckiem A. S. i T. R.. Obecnie ma 1,5 roku. Małoletni powód mieszka razem z matką w jej mieszkaniu w Ł.. Koszt utrzymania mieszkania wraz z ratą kredytu hipotecznego wynosi ok. 2.000zł., gdzie rata kredytu wynosi 1.100-1.150zł.

Rodzice dziecka byli ze sobą w związku przez okres około dwóch lat, rozstali się po upływie dwóch miesięcy od urodzenia dziecka. Pozwany wyprowadził się ze wspólnego miejsca zamieszkania.

Małoletni przyszedł na świat jako wcześniak. Dziecko od maja 2015 r. uczęszcza do prywatnego żłobka, który kosztuje miesięcznie 800 zł. Osobno trzeba przygotować dziecku posiłek. Małoletni przebywa tam w czasie gdy jego matka pracuje tj. w godzinach 8.00-16.00.

U małego stwierdzono dziecięcą arytmie serca, ale na razie nie jest leczony farmakologicznie z tego powodu. Wyniki badania krwi dziecka wskazują na niedoczynność tarczycy, stąd małoletni wymaga wizyt u kardiologa i endokrynologa.

Matka dziecka wskazuje, iż utrzymanie syna to kwota nie mniejsza niż 1.500 zł miesięcznie, choć początkowo określała ją na kwotę o ok. 1.000 zł wyższą. W skład miesięcznej kwoty utrzymania przedstawicielka ustawowa zalicza opłatę za żłobek, wyżywienie, ubranie, zakup zabawek. W opiece nad dzieckiem przedstawicielce ustawowej pomagają jej rodzice.

Przedstawicielka ustawowa prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem, szkoleń i pośrednictwa pracy. Jest to firma jednoosobowa prowadzona od 2007 roku. Obecnie dochody po odliczeniu kosztów firmy i podatku kształtują się na poziomie do 10.000 zł, w zależności od miesiąca. Firma przedstawicielki ustawowej nie posiada żadnych zadłużeń. Na firmę zarejestrowany jest samochód marki H. rocznik 2010 r., który matka dziecka używa również do celów prywatnych. Dochód z tytułu prowadzonej działalności za lata 2013-2014 kształtował się odpowiednio: 202.000 zł oraz 136.000 zł.

Przedstawicielka ustawowa leczy się na niedoczynność tarczycy, przyjmuje leki, które są refundowane i kosztują 14zł miesięcznie. Za wizyty u lekarzy specjalistów matka dziecka płaci 150 zł raz na kwartał. Do tego lekarza chodzi również z dzieckiem. Jeśli wykonuje badanie USG to kosztuje to dodatkowo 150 zł.

(dowód: k. 12- akt urodzenia, k. 36 - umowa pożyczki, k. 66, 68 - dowody wpłat, k. 73-75 - PIT 36L za 2013 rok, k. 79-80 - księga przychodów-rozchodów, k. 83-85 - dochód za I kwartał 2014 r., 275-293, 476-481, 484-492 - faktury, k. 334-354 - historia leczenia, k. 495-661 - historia rachunku bankowego, k. 800-804 PIT 36L za 2014 rok, k. 805-808 - dochód za I kwartał 2015 r., k. 816-818 - zeznania przedstawicielki ustawowej).

Pozwany T. R. ma 44 lata, z zawodu jest mechanikiem samochodowym, ale nie pracował w tym zawodzie.

Pozwany poza małym powodem nie ma innych osób na utrzymaniu. Wcześniej pozwany pozostawał w związku małżeńskim, lecz rozwód nastąpił kilka lat temu.

Od 1 czerwca 2015 r. pozwany wynajmuje mieszkanie na W., gdzie czynsz wynosi 700 zł plus opłaty za światło i gaz. Faktyczna przeprowadzka pozwanego będzie miała miejsce dopiero w połowie lipca 2015 r., gdyż na razie przebywają tam jeszcze poprzedni lokatorzy, a ponadto mieszkanie wymaga drobnych prac remontowych.

Po rozstaniu się z przedstawicielką ustawową pozwany zamieszkał razem z matką w jej mieszkaniu. Wówczas wspólnie prowadzili gospodarstwo domowe, pozwany przekazywał matce kwotę ok. 1.000 zł miesięcznie.

Pozwany obecnie jest zatrudniony w firmie (...) jako konwojent. Miesięczne wynagrodzenie kształtuje się na poziomie 1.300-1.400 zł netto. Dodatkowo pozwany ma możliwość wykonywania u pracodawcy prac na umowę zlecenia, gdzie może uzyskać dodatkowy dochód w wysokości 600-700 zł miesięcznie. Dodatkowe świadczenie pracy na podstawie umowy zlecenia nie ma jednak charakteru regularnego. Dochód pozwanego za lata 2011-2014 wynosił odpowiednio 17.000 zł, 36.000 zł, 26.000 zł oraz 15.000 zł.

Wcześniej pozwany był zatrudniony również w firmie ochroniarskiej. Łączny staż pozwanego w tym zawodzie wynosi 14 lat. Pracował jako kierowca poprzednio w firmie (...). Wówczas zawodowo wyjeżdżał na Węgry.

W trakcie ubiegłego roku pozwany okresowo pozostawał bez pracy w związku z czym wyjechał do Niemiec, gdzie pracował przy zbiorze jabłek.

W 2012 roku pozwany przeszedł udar i pozostaje pod kontrolą neurologa i kardiologa. Pozwany ma zalecone przyjmowanie leków na stałe, których miesięczny koszt wynosi ok. 100 zł.

Pozwany jest właścicielem działki rolnej i położonej miejscowości S.. Jest to działka o powierzchni 1.000m², z 6 klasą ziemi, niezabudowana i nieogrodzona. Pozwany nie płaci podatku od nieruchomości z uwagą na klasę ziemi. T. R. deklaruje chęć spieniężenia działki, innych nieruchomości i innego majątku pozwany nie posiada.

W wyniku rozliczeń majątkowych, po rozwodzie pozwany uzyskał do byłej żony kwotę 50.000 zł. Pieniądze przeznaczył na życie w czasie choroby i wynajem nowego mieszkania. W 2014 r. pozwany sprzedał samochód za kwotę 3.000 zł, którą to oddał bratu tytułem wcześniej zaciągniętej pożyczki.

Swoje miesięczne utrzymanie pozwany ocenia na kwotę ok. 1.000 zł w co wchodzi między innymi koszt utrzymania mieszkania, wyżywienie, opłaty za Internet i telefon. Pozwany nie posiada żadnych zadłużeń, zarówno względem rodziny jak i instytucji bankowych.

Po urodzeniu się syna pozwany przez miesiąc wynajmował pokój w szpitalu i opiekował się dzieckiem. Odświeżył też pokój w domu przedstawicielki ustawowej na przyjęcie małoletniego oraz zakupił szafę, wózek i wannę do domu. Mieszkał razem z dzieckiem i jego matką do czasu ukończenia przez dziecko dwóch miesięcy.

Po rozstaniu się stron pozwany początkowo przekazywał tytułem alimentów na syna kwotę 250 zł miesięcznie, a następnie zwiększał kwotę do 350 i 400 zł miesięcznie. Obecnie pozwany łoży alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie stosownie do udzielonego w przedmiotowej sprawie zabezpieczenia. Proponował matce dziecka, że będzie płacił 500-550 zł, ale ona nie zgodziła się na to.

Poza płaceniem alimentów pozwany przekazuje na rzecz dziecka prezenty okolicznościowe. Od czasu urodzenia się syna pozwany przekazywał paczki z prezentami na Dzień Dziecka, Boże Narodzenie i Wielkanoc.

Pozwany nie ma kontaktu z synem od stycznia br., gdyż jak podaje sama przedstawicielka ustawowa, zmieniła zdanie i z uwagi na stresujące sytuacje nie zezwała ojcu na odwiedziny.

T. R. reprezentował jako pełnomocnik, kilka lat temu, cudzoziemców w sprawach dotyczących legalizacji ich pobytu w Polsce. Czasami dostawał od nich za to alkohol albo zaproszenie na kolację.

(dowód: k. 124-125 - przekazy pocztowe, k. 126 - umowa o pracę, k. 127 - umowa zlecenia, k. 128 - zaświadczenie o zatrudnieniu, k. 129-131, 813 - zaświadczenie o zarobkach, k. 132-133 - potwierdzenie zapłaty, k. 185-187 - karta leczenia szpitalnego, k. 682-686 - historia rachunku bankowego, k. 690-691 - PIT 37 za 2013 rok, k. 693-694 - PIT 37 za 2012 rok, k. 695 - porozumienie, k. 697 - umowa o zbycie udziałów, k. 702 - zaświadczenie lekarskie, k. 718-723 - PIT 37 za 2011 rok, k. 727 - umowa kupna-sprzedaży, 763-773 - historia choroby, k. 809-812 - PIT 37 za 2014 rok, k. 823 - wymiar opłat mieszkaniowych, k. 824-825 - umowa najmu, k. 754-755 - częściowo zeznania świadka T. R.,

k. 756-758 - zeznania świadka I. B., k. 758-759 - częściowo zeznania świadka M. B.; k. 754-755 częściowo zeznania świadka M. I.- S.; k. 818-820 - zeznania pozwanego, k. 816-818 - częściowo zeznania przedstawicielki ustawowej).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania stron oraz częściowo zeznania świadka. Dokumenty, które nie zostały powołane w podstawie faktycznej rozstrzygnięcia, Sąd pominął je jako, że nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Zwłaszcza paragony nie stanowią dowodu albowiem nie są dokumentami, a jedynie ich surogatami. Podobnie szereg załączonych wydruków internetowych, wydruków sms oraz historii korespondencji mailowych stron nie ma znaczenia dla konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego (k. 729-733, 734-752, 238-253).

Sąd pominął również częściowo zeznania świadków. Ich zeznania w większej części dotyczyły okoliczności, które nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie albo dotyczyły okoliczności, sprzed kilku lat.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, że realne utrzymanie syna kosztuje ją miesięcznie 2.400 zł. Nie wynika to materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie. Paragony złożone przez matkę dziecka, nawet poparte wydrukami szczegółów transakcji z konta bankowego, również nie wskazują na takie miesięczne wydatki. Analiza okresu i ilości zakupywanych produktów prowadzi do wniosku, iż potrzeby dziecka są niższe, o czym zresztą świadczy treść zeznań przedstawicielki ustawowej gdzie podaje, że miesięcznie na potrzeby syna wydaje kwotę ok. 1.500 zł. Przedstawicielka ustawowa przyznała również, że często kupowała rzeczy dla dziecka na zapas, co również wpływa na wysokość wskazanych wydatków, lecz nie znaczenia dla określenia potrzeb dziecka w ujęciu miesięcznym.

Na rozprawie w dniu 2 czerwca 2015 r., zostały dwukrotnie uchylone pytania pełnomocnika pozwanego sformułowane pod adresem przedstawicielki ustawowej. Pytania te nie miały związku ze sprawą.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 128 krio, obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeb także środków wychowania- obowiązek alimentacyjny obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

Przepis art. 133 par. 1 krio, stanowi, że rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Z kolei, zakres świadczeń alimentacyjnych stosownie do art. 135 § 1 k.r.o. jest podwójnie uzależniony - z jednej strony zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej strony od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć bieżące potrzeby w zakresie utrzymania (tj. mieszkania, wyżywienia, ubrania itd.) oraz w zakresie wychowania (tj. odpowiednie wykształcenie, rozwijanie zainteresowań i uzdolnień itd.).

Dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Istota natury prawnej alimentów oraz społeczna funkcja alimentów polega na dostarczanie uprawnionemu środków utrzymania na bieżąco.

W przedmiotowej sprawie powództwo podlegało uwzględnieniu w części.

Punktem wyjścia dla wydania rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie jest ustalenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda oraz ustalenie możliwości zarobkowych jego ojca.

Jak już wskazano powyżej w świetle ustalonego stanu faktycznego koszty utrzymania małoletniego przedstawione przez jego matkę należy uznać za zawyżone. Nie można uznać za uzasadnione twierdzeń matki dziecka, że usprawiedliwione potrzeby półtorarocznego dziecka to koszt 2.400 zł. Wynika to nie tylko z doświadczenia życiowego,

ale przede wszystkim z oceny materiału dowodowego, w którym przedstawicielka ustawowa nie udowodniła ponoszenia wydatków w tej wysokości.

Nie ulega wątpliwości, iż możliwości zarobkowe i majątkowe matki dziecka są nieporównywalnie lepsze niż pozwanego. Prowadzi ona działalność gospodarczą i jej średni miesięczny dochód jest 5-6 razy wyższy aniżeli dochód pozwanego.

Przedstawicielka ustawowa, z uwagi na swoją sytuację majątkową, może sobie pozwolić na przeznaczenie większych kwot na zaspokojenie potrzeb dziecka, które niekoniecznie należy utożsamiać z usprawiedliwionymi w rozumieniu art. 135 krio. Natomiast wysokość partycypowania w tych wydatkach ojca winna być oceniana przez pryzmat jego możliwości majątkowych i zarobkowych, gdyż należy pamiętać, że górną granicą obowiązku alimentacyjnego są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji (wyrok SN z dn. 20.01.1972 r., III CRN 470/71).

W związku z powyższym, Sąd zasądził kwotę po 550 zł miesięcznie tytułem alimentów od dnia wniesienia pozwu, uznając, że kwota ta jest adekwatna do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

W pozostałym zakresie, Sąd oddalił powództwo jako nadmiernie wygórowane i nieadekwatne do sytuacji materialnej pozwanego oraz jako nieuzasadnione w ocenie całokształtu materiału dowodowego.

Stosownie do treści przepisu art. 102 k.p.c. biorąc pod uwagę okoliczności przedmiotowej sprawy, sąd nie obciążył stron kosztami procesu.

Zgodnie z treścią art. 333 § 1 pkt.1 k.p.c. wyrokowi został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.